

Nr 466

Av herrar **Gustafsson** i Skellefteå och **Wedén**, om begränsning av skolbyggnadskostnaderna.

Från vårt håll har i åtskilliga sammanhang framförts bestämda krav på en omsorgsfull hushållning med de medel, som varje år anvisas för skolbyggande av statliga och kommunala myndigheter. Vi har också vid flera tillfällen lagt fram konkreta förslag, syftande till rationellare skolbyggnadsproduktion, varigenom billigare undervisningslokaler än hittills kan vinnas utan att pedagogiskt betydelsefulla standardkrav behöver eftersättas. Särskilt vill vi här erinra om de sedan flera år tillbaka ständigt framförda kraven på en utvidgning av det s. k. paviljongbyggandet. Visserligen stötte dessa krav till en början på häftigt motstånd, men utvecklingen har ändock visat, att paviljongerna från samhällsekonomiska synpunkter är avgjort fördelaktiga, samtidigt som de kan utföras på ett från pedagogiska synpunkter fullt tillfredsställande sätt. Därmed har denna byggnadstyp slutligen också accepterats av de ansvariga myndigheterna. Vi anser, att man bör fortsätta på den inslagna vägen och ytterligare öka paviljongernas andel i det totala skolhusbyggandet i landet. Särskilt med hänsyn till vår allmänna, i andra sammanhang redovisade syn på dagens samhällsekonomiska situation och till vår uppfattning, att skolhusbyggandet inom den för oss godtagbara totala investeringsramen bör ges en prioriterad ställning, ter sig en sådan utveckling ytterst önskvärd.

I en särskild motion till 1959 års höstriksdag anförde vi, att det borde vara möjligt att åstadkomma en begränsning av skolbyggnadskostnaderna och därmed också av statens kostnader härför utan nedskärningar i den planerade byggnadsvolymen. Med anledning därav föreslogs bl. a., att statsbidraget till permanenta skolbyggnader skulle beräknas på ett grundbelopp av 850 kronor per kvadratmeter nettogolvyta, varvid detta belopp icke borde vara anknutet till förändringar i byggnadskostnadsindex. Förslaget vann då icke riksdagens bifall.

Vi hävdar för vår del fortfarande, att det under förutsättning av skolöverstyrelsens och regeringens positiva medverkan bör vara möjligt för kommunerna att anpassa sina investeringskostnader till en sänkning av det nu utgående grundbeloppet per kvadratmeter nettogolvyta. Härvid måste man emellertid givetvis förutsätta, att skolpaviljongsystemet tillämpas i stigande utsträckning samt att även andra verk samma rationaliseringsmöjligheter tillvaratages. Härigenom kan en besparing vinnas i statens utgifter fr. o. m. budgetåret 1961/62 med 10 milj. kr.

Med hänvisning till det anförda föreslår vi,

att riksdagen hemställer om sådan ändring i Kungl. Maj:ts kungörelse 1957: 318, att bidragsunderlaget från den 1 juli 1960 beräknas med utgångspunkt i ett grundbelopp av 850 kronor per kvadratmeter nettogolvyta, varvid dock grundbeloppet omräknas med hänsyn till *dels* den förändring av byggnadskostnaderna i allmänhet som inträtt under tiden från den 1 januari 1956 till den 1 januari 1960, *dels* de särskilda olikheter i fråga om byggnadskostnader som finns mellan skilda orter.

Stockholm den 27 januari 1960

Henning Gustafsson
Skellefteå

Sven Wedén